

שמיטה/איתן גפן:

שבנו אל נחלתנו,
יד תשחורת ביד ראש.
בין רגביה התיישבנו
בקרדום, חרמש, מכוש.

הפרחנו את הישימון,
מדבריות לנווה המרנו.
ביגע כפינו ובאון,
בשורת ציון נישאה עימנו.

שש שנים נזרע, נחרושה
בארץ צבי, משוש חמדה.
והשביעית – הרי היא קודש,
אז ישבתו שדות יהודה.

מאב זקן ושבע חכמה,
עד הקטון שאך יילוד –
הם מניחים לאדמה,
כל בעל ברית שבות ישבות!

לא בציר ולא זמירה,
רק זמר הן בלב עברי.
לא גדיד ולא קצירה, כי
קודשה הארץ לצורי.

שש שנים נזרע, נחרושה
בארץ צבי, משוש חמדה.

והשביעית – הרי היא קודש,
אז ישבתו שדות יהודה.